

Gerechtshof te 's-Gravenhage

derde meervoudige belastingkamer

3 oktober 1984

nummer: **122/84 M III**

UITSPRAAK

GEZIEN het arrest van de Hoge Raad der Nederlanden van 16 mei 1984, nr. 22.208, waarbij op het beroep in cassatie van X te Z en van de Staatssecretaris van Financiën de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam van 8 maart 1983 betreffende de aan X voormeld voor het jaar 1976 opgelegde navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting is vernietigd met verwijzing van het geding naar het Gerechtshof te 's-Gravenhage ter verdere behandeling en beslissing van de zaak in meervoudige kamer met inachtneming van dit arrest, waarvan een authentiek afschrift onder de stukken van het geding is opgenomen;

GEZIEN de overige stukken van het geding, waaronder:

- a. een authentiek afschrift van voormelde uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam;
- b. de na de verwijzing van het geding - en nadat het Hof aan partijen de gelegenheid had geboden zich nog schriftelijk over de zaak uit te laten - namens belanghebbende op 20 juni 1984 en door de Inspecteur op 26 juni 1984 ingediende schrifturen;

GEHOORD op 26 september 1984 te 's-Gravenhage ter zitting, belanghebbende in persoon alsmede de Inspecteur;

OVERWEGENDE ten aanzien van de feiten dat het Hof overneemt hetgeen daaromtrent in de voormelde uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam is weergegeven;

dat voorts, gezien de voormelde, na verwijzing van het geding door partijen ingediende schrifturen en gelet op hetgeen ter zitting is verhandeld, nog het volgende is komen vast te staan:

een proces-verbaal betreffende overtreding door belanghebbende van artikel 68 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen hierna: de wet - gepleegd in de jaren 1977 tot en met 1980, heeft het bestuur van 's Rijks belastingen aan de officier van justitie doen toekomen;

van de Officier van Justitie in het arrondissement Alkmaar heeft belanghebbende een kennisgeving van voorwaardelijke niet-vervolging van dit feit ontvangen;

OVERWEGENDE dat bij de voormelde uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam het geschil als volgt is omschreven:

"dat uiteindelijk het geschil is beperkt tot de toegepaste inkomenscorrectie op basis van het op bladzijde 10 in genoemd rapport berekende tekort;"

OVERWEGENDE dat het Gerechtshof te Amsterdam - voor zoveel thans, na verwijzing van het geding, nog van belang, omtrent het geschil het volgende heeft overwogen:

"Het beroep moet derhalve worden afgewezen, maar de aanslag berekend naar een hoger belastbaar inkomen van f 40.000,-- - kan wat betreft het bedrag niet in stand blijven doch moet worden verminderd overeenkomstig de beschikking van 13 augustus 1982.

Het Hof verstaat het gestelde in het beroepschrift met betrekking tot de 100% boete zonder kwijtschelding als een beroep tegen het door de Inspecteur kennelijk genomen besluit geen kwijtschelding van de verhoging te verlenen.

Nu van algemene bekendheid is dat het beleid van de belastingdienst ingevolge het voorschrift van paragraaf 10, lid 2, van de Leidraad administratieve boeten 1971 erop is gericht, dat de Inspecteur de verhoging kwijtscheldt tot op 50% in geval van opzet of van een meer ernstige vorm van grove schuld/onachtzaamheid en nu geen feiten of omstandigheden om van dit beleid af te wijken zijn gesteld, acht het Hof het nalaten van een dergelijke kwijtschelding in strijd met het gelijkheidsbeginsel.";

OVERWEGENDE dat het Hof op die gronden de aanslag, zoals deze ambtshalve is verminderd, heeft gehandhaafd voor wat betreft de belasting naar een belastbaar

inkomen van f 68.799,-- en heeft verminderd voor wat betreft de verhoging tot op 50% van de nagevorderde belasting;

OVERWEGENDE dat de Hoge Raad bij zijn in de aanhef genoemd arrest naar aanleiding van het door de Staatssecretaris van Financiën aangevoerde middel van cassatie onder meer het volgende heeft overwogen:

"dat het Hof heeft geoordeeld dat, nu van algemene bekendheid is dat het beleid van de belastingdienst ingevolge het voorschrift van paragraaf 10, lid 2, van de Leidraad administratieve boeten 1971 erop is gericht, dat de Inspecteur de verhoging kwijtscheldt tot op 50 percent in geval van opzet of van een meer ernstige vorm van grove schuld/onachtzaamheid en nu geen feiten of omstandigheden om van dit beleid af te wijken zijn gesteld, het nalaten van een dergelijke kwijtschelding in strijd is met het gelijkheidsbeginsel;

dat evenwel uit 's Hofs uitspraak en de stukken van het geding niet blijkt dat belanghebbende een beroep heeft gedaan op de bedoelde Leidraad of op het gelijkheidsbeginsel;

dat het Hof derhalve zijn beslissing heeft doen steunen op ambtshalve bijgebrachte gronden welke mede van feitelijke aard zijn en aldus buiten de rechtsstrijd van partijen is getreden;"

OVERWEGENDE dat de Hoge Raad bij zijn in de aanhef genoemd arrest ten slotte ambtshalve het volgende heeft overwogen:

"dat belanghebbende blijkens de in 's Hofs uitspraak opgenomen pleitnota ter zitting heeft aangevoerd dat hij, daar er van opzet of grove onachtzaamheid geen sprake was, bezwaar maakt tegen de boete van 100 percent;

dat deze grief kennelijk ertoe strekte te betogen dat geen verhoging diende te zijn opgelegd;

dat het Hof in zijn uitspraak zonder redengeving aan deze grief is voorbijgegaan;

dat 's Hofs uitspraak aldus niet naar de eis de wet met redenen is omkleed;";

OVERWEGENDE dat de Hoge Raad voorts heeft overwogen:

"Overwegende dat blijkens hetgeen op het beroep van de Staatssecretaris en ambtshalve is overwogen de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven en verwijzing moet volgen voor een nader onderzoek betreffende de door belanghebbende aangevoerde grieven inzake de in de navorderingsaanslag begrepen verhoging en inzake het besluit van de Inspecteur geen kwijtschelding van de verhoging te verlenen;";

OVERWEGENDE dat de Hoge Raad vervolgens de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam heeft vernietigd en het geding met de in de aanhef van deze uitspraak vermelde opdracht heeft verwezen;

OVERWEGENDE dat partijen gebruik hebben gemaakt van de hun geboden gelegenheid zich na kennisneming van het verwijzingsarrest van de Hoge Raad nog schriftelijk uit te laten over deze zaak dat de inhoud van de daartoe op 20 juni en 26 juni 1984 ter griffie ingekomen schrifturen als te dezer plaatse ingevoegd moet worden aangemerkt;

dat de Inspecteur aan zijn aldus gegeven uiteenzetting ter zitting geen andere argumenten heeft toegevoegd;

dat belanghebbende aldaar zijn standpunt nader als volgt heeft toegelicht: ik ervaar het als een rechtsongelijkheid dat voor overtredingen, gepleegd in de jaren 1977 tot en met 1980 stukken aan de officier van justitie zijn gezonden en dat voor wat de belasting over het jaar 1976 zelf betreft een gedragslijn is gevolgd, uitmondende in een navorderingsaanslag met een verhoging van 100 percent; ik ontken overigens dat ik opzettelijk inkomsten verzwegen heb;

OVERWEGENDE OMTRENT HET GESCHIL:

dat ingevolge het bepaalde in artikel 18, lid 1, van de wet de in een navorderingsaanslag begrepen belasting met honderd percent wordt verhoogd, behoudens voor zover het niet aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige is te wijten dat te weinig belasting is geheven;

dat dit voorschrift aldus dient te worden verstaan dat op de belastingplichtige de last rust aannemelijk te maken dat anders dan door opzet of grove schuld zijnerzijds te weinig belasting is geheven;

dat belanghebbende geen feiten of omstandigheden heeft aangedragen welke erop zouden kunnen duiden dat met betrekking tot de verzwijging door hem van inkomsten in 1976 hem niet ten minste grove schuld, dit is in laakbaarheid aan opzet grenzende onachtzaamheid moet worden verweten, doch slechts heeft ontkend inkomsten opzettelijk te hebben verzwegen;

dat belanghebbende hiermee naar het oordeel van het Hof niet aannemelijk heeft gemaakt dat anders dan door opzet of grove schuld zijnerzijds te weinig belasting is geheven, zodat moet worden geconcludeerd dat de verhoging terecht is toegepast;

dat is gesteld noch gebleken dat de verhoging op grond van artikel 18, lid 3, van de wet is vervallen;

dat in artikel 28, lid 2, tweede volzin van de wet is bepaald, dat het beroepschrift ingediend ingevolge artikel 27 de gronden inhoudt ter zake waarvan het beroep wordt ingesteld;

dat dit artikel 27 de gronden vermeldt ter zake waarvan beroep tegen een kwijtscheldingsbesluit kan worden ingesteld;

dat belanghebbende in zijn beroepschrift te dezer zake heeft volstaan met op te merken dat de Inspecteur reden heeft gezien de navorderingsaanslag te verhogen met 100% boete zonder kwijtschelding, in de pleitnota slechts heeft gesteld dat er van opzet of grove schuld geen sprake is en dat daarom bezwaar wordt gemaakt tegen de boete van 100% en in zijn op 20 juni 1984 ingekomen schriftuur noch ter

zitting van dit Hof feiten of omstandigheden heeft aangevoerd welke zouden kunnen worden verstaan als een voldoende motivering van zijn beroep tegen het door de Inspecteur genomen kwijtscheldingsbesluit;

dat als zodanig in ieder geval niet kan worden aangemerkt het verweer van belanghebbende dat hij het als een rechtsongelijkheid ervaart dat stukken betreffende overtredingen, gepleegd in de jaren 1977 tot en met 1980 in handen zijn gesteld van de officier van justitie en dat voor de belasting over het jaar 1976 zelf een gedragslijn is gevolgd, uitmondende in een navorderingsaanslag met een verhoging van 100 percent;

dat immers dit verweer - wat daar overigens van zij - niet kan worden verstaan als een beroep op een van de gronden waaraan het kwijtscheldingsbesluit van de Inspecteur kan worden getoetst;

dat hieruit volgt dat de door belanghebbende aangevoerde grief tegen het besluit van de Inspecteur geen kwijtschelding van de verhoging te verlenen, niet betreft een of meer van de in artikel 27, lid 2, van de wet vermelde gronden, zodat hij in zijn beroep tegen dit besluit niet kan worden ontvangen;

RECHTDOENDE:

HANDHAaft de navorderingsaanslag, waarvan beroep, zoals deze reeds ambtshalve is verminderd tot een berekend naar een belastbaar inkomen van f 68.799,--, met behoud van de overige elementen van deze aanslag.

VERKLAART belanghebbende niet-ontvankelijk in zijn beroep tegen het besluit van de Inspecteur geen kwijtschelding te verlenen.

Aldus vastgesteld in raadkamer op 3 oktober 1984 door mr. K. Rijks, vice-president, L.F. Ploeger en mr. R.A. van Gorkum, raadsheren, in tegenwoordigheid van mr. G.J.E. Berkelmans als waarnemend griffier.

Berkelmans

Rijks

Aangetekend verzonden aan partijen op: 31 oktober 1984